

sziget Anglia birtokába megy át mindaddig, míg Oroszország nem adja vissza ázsiai hódításait.

Estefelé összeült a gyülekezet és elolvasták a fermánt, melyet a jelenlévők helyeselték. Ezután megtörtént a sziget átadása, a mit a brit zászló kitűzése által tudtattak a lakosokkal.

Ma a szigetre fog jönni a tengernagy, mert még sok a rendezni való.

A cyprusiaknak nincs tüntető természetük, de a bizalom és jóakarati jelei, melyeket irántunk mutatnak, hazafias büszkeséggel tölthet el minden angol.

Az oecupációra való előkészületekről Zágráb-ból e hó 14-ikéről a következők írják a „P. L.“-nak: A csapat átvonulások egyre tartanak. Ma d. u. ismét 3 félzászlóalj ment át a Kuhn-félegyalogezredből, s rövid pihenés után további mentek Sziszeknek.

A csapatok élemezését sűrűsége folytatólag. Az egészségügyi szakban nagy tevékenység uralodik; minthogy a beteg katonákat Boszniából egyenesen Zágrába hozták, ezer emberre való helyet kell itt készíteni.

Az összes itt keresztülmenő csapatokat Kosztajnica felé irányozzák.

A Boszniából érkező hírek nem kedvezőtlenek.

A Szerajevóból érkező hírek tulzottak a rend ott nincs megzavarva. Azt mondják egyéb-iránt, hogy a menekültek vonakodnak hazájokba visszatérni. Megjegyzendő, hogy a menekültek görög vallásúak; szerb ágensek befolyása alatt állanak, kik azzal fenyegetik őket, hogy dacára az osztrák magyar szuronyoknak a bégek boszuló körmei közé jutnak, sőt azzal rettentik őket, hogy éppen az osztrák-magyar oltalom miatt fognak elveszni.

A szerb agitatio a menekültek közt termékeny talajra akad, aligha nem erővel kell őket az osztrák magyar területről eltávolítani.

A pörös atyafiság*)

Az országgyűlés eloszlott; a választó nép összegyűl. S mint legfőbb bíró a peres felek közt, itélni fog a pártok körében.

Jaj annak, a ki nem igaz uton kereskedik. De annak is jaj, a ki nem itél igazságosan.

Te nagy bíró, édes nemzetem! jól vigyázz magadra, midőn itélő székét ülés. Ha jól itélés, a te javadra lesz. Ha rosszul, te látod kárát.

A pártok eltűnhetnek, hogy nyomuk sem marad, de a hazának élni kell.

A haza szent nevében! az igazságot keresd, nemzetem.

Meg fogod találni azt lelked mélyében, ha tisztán tartod meg lelkedet.

Meg fogod találni azt szíved fenekén, ha szívedben igaz érzés lakik.

Meg fogod találni. Csak úgy ne tégy, mint az a bölcs, a hajdani: fényes nappal lámpással ne keresd.

Mert nagy igazság mindenek felett, hogy boldog ember gyujt mécsvilágot, mikor az isten fényes napja süt.

Még boldogabb, a ki a más bölcsessége lámpását az orrára engedi akasztani.

Vigyázzatok!

Hárman vannak, a kik pörben állnak s igazságot kérnek.

Az egyik, a ki kormányzott; a másik kettő, ki ezt irigyelte tőle. Az egyik, a ki dolgozott; a

*) Mutatvány aldsthy Sándornak *Mi az igazság? című rópiratából. (Ára 10 kr. Megrendelhető a Légrady testvérek-nél Budapestben)

képnek lapjában való megjelenése ára 25 frt. A szerkesztő tehát midőn neki kellett volna megvennie drága pénzén egy ilyen fűrdő rajzát és leírását: még megfizetteti magának azt. Ehez hasonló szédélges nem fordult elő több a magyar hirlap irodalmában.

A fűrdő eddigelő 250 személy van; kaszinó-jába sok lap jár, ugyanarra, hogy e téren bármely nagyobb városok olvasó-egyleteivel is versenyezhet. Jövőre mindezekről bővebben írok. Mert hát időm most nem engedi: mennem kell a szabadba.

Ott a felső sétányon, a hol kevesebb a zaj és csendesebb az erdő: egy özevgy nő sétál leányával.

A leány alig 17 éves és már története van. Szeretett és megcsalták. Mindennapos regénye az életnek. Egy év alatt veszté el apját, két testvérét és kedvesét. . . .

Szorosan anyja oldala mellé simul; bánatos nagy fekete szemével hosszan néz a sűrű fenyvesek homályába, mintha onnan várna valakit. . . . Aztán kebléből mély sóhaj emelkedik fel. Az anya magához szorítja leányát.

E percben megszólal lenn a zene.

— Menjünk le gyermekem; hallgassuk meg. . . Boldogok, a kik nem hisznek, mert a család nagyon keserű. . . .

A viszontlátásig!

Aeolus.

másik kettő, a ki gátolta őt ebben. Az egyik, a ki gyűjtött a hazának; a másik kettő, a ki költeni szeretne.

Egyszóval a kormánypárt és két ellenzék.

Egy hangya és két tücsök.

Mert minden tücsöknek az a bogara, hogy ő ellenzék. Ellenéve van neki a munka.

S már most a két tücsök rajta üt a hangyán, midőn öszre jár az idő. És követeli, hogy a mit a hangya nyárón át az országának begyűjtött, azt adja oda nekik elpocskolni télire.

A hangya pedig erre azt mondja: a ki nyárban muzsikált, az télben táncoljon.

És ezen fordul meg a pártok póre.

A kormánypárttól el akarják vitatni a többséget. Ki akarják vetni örökből.

Erre nekik elegendőnek látszik a nevük.

Mert, isten panaszképe ne vegye, annyit jötmént idegen bitangolta ez ország kormányát, hogy a magyar embernek, nem csoda, ha máig is kancsalul néz a szeme mindenre, a mi kormány. És annyszor volt ellenzék az egész nemzet, együtt mint egy ember, az idegen kormányokkal szemközt, hogy máig is valami érdemnek tartja a régiebb ivású gyereket az ellenzékiséget.

S hogy az igazat egészen kimondjam — be ne törjétek érte a fejemet — az a gyöngeségünk is meg van bizony nekünk, hogy minden bajunkért mást szeretünk okozni.

Mikor pedig minden másból kifogytunk: ott van a kormány, az mindig a kezünk ügyébe esik s elég széles a háta, hogy mindent elbírjon. És valamint az uristen nem tud kedvünk szerint való időjárás csinálni soha: azon módon a kormány sem fogja eltávolítani mindnyájunk guszatusát, akár mit tegyen.

Erre a gyöngeségre számítva hiszi az ellenzék, hogy már neki a pusztá neve is érdem.

Pedig az a tulajdon német, a ki velünk a földi kormányokat megutáltatá, míg a nyakunkon ült, hát ma az is épen olyan telivér ellenzék, mint akár a legmókányabb szélsőbali. És a ki a magyar embert megfojtáná egy kanál vízben, az is ellenzék; és a ki a az országot inkább ma, mint holnap adná a muszkának, hát az is ellenzék.

És tekintetek a kormánypártra, az ország színéjavát ott találjátok. Ott az értelem, a hazafiság hősei.

Mindegy. Azért az ellenzék mégis büszke a nadrágjára. S nagyra van vele, hogy ő mindent szebben, jobban, istennek tetszőbben tudna elvégezni, mint a szabadelvű párt, a melyik kormányoz.

Persze, hogy tetteiket ember még nem látta.

Vagy igen! Láttuk biz azt. Bár ne láttuk volna.

Egy részük már volt kormány is; s foglalt magában drága minisztereket, akik azt a rémséges adósságot csinálták.

A kik olyan jól bekötötték a bankügy fejt, hogy alig lehetett kioldani; akik elfecsérelték a drága időt mikor a haza javán galyabítani lehetett, mikor volt pénz, hitel, szerencse; és nem volt adósság és Isten csapása. De ők akkor uri mulatságokon törték a fejköt, s minden gondot és bajt a mostani kormány nyakába akasztották.

Hanem azért ma ők a leghiresebb vitézek; s szidják a kormányt, mint a bokrot, a m a g u k büneért.

Ez a részük ma egyesült ellenzéknek csufolja magát, mivelhogy van benne minden állatból egy pár, mint a Nőé bárkájában. Nőjük, persze az nincs.

Hanem azért rettenetes módon egyet értenek abban az egy dologban, hogy urnak lenni jó.

Csak az a kár, hogy olyan hibás fejű ember aki őket megérténe, nem sok termett ebben az országban; a „haza“, melyet erőnek erejével megmenenti akarnának, magát menti meg tőlük.

Már hiába a magyar ember természete olyan, hogyha valamire ráadja magát, az még vadnak is igazi vad legyen. S ha már egyáltalán már bomlani akar, hát elmegy szelet tolni a szélső baloldalra.

Magam is úgy tennék.

Mert a szélső baloldal még ugyan egy szalmaszálal se tett keresztbe, a mióta megvan, hanem nagyobbakat szólni nálánál az ágyu se tud.

A mi pedig a káromkodást illeti, abban már éppen párja sincs.

S hogy soha ki ne fogyjon a káromkodásból, arra neki egyszerű módja van.

Elosztja az emberiséget jókra és gonoszakra.

A jók ők harmincan, az országgyűlési bus magyarok. A többi harminc híján 15 millió magyar ember pedig, az mind gonosz, vagy buta. Mihez képest egyúkre fél millió ember esik, a kit szidhatnak; s így ők egy félmilliószor többet káromkodnak, mint más emberfia.

És ez már valami.

Derekabb legény nálunknál csak az, aki egyik párthoz sem tartozik, csak gubbaszt, mint az elszülött tuzok, s 15 millió ember tart boldognak, mint maga. Hanem ehhez már nem szokás csatlakozni. Inkább megkötözik és elviszik a boldogok házába. Odavál.

(Vége következik.)

Orosz lapok szemléje

Az „Odesskij Viesznik“ szemléte tartva a kongresszus eredményei felett, fekete pontot lát abban, hogy „Ausztria“ az adriai tengernél erősebb lesz. Ezen eredményt ő Németország politikájának tulajdonítja. Németország mint orosz lapok okoskodnak, nem „Ausztria“ felbomlását, hanem tömörülését és germanizálását óhajtja. Az osztrák németek a germanizmus előőrsei, ők őrzik a germanizálás számára a Dunát a Kárpátokat és a bejárást az adriai tengerhez, az utat keletre germanizált „Ausztria“ egészen kerül a német hon állományába, addig azonban kell hogy a germanizációt keleten terjessze. Ezért pártolta Németország oly melegen Ausztriát a keleten, és pedig nem a magyar Ausztriát, mely a törökökkel való szövetségben gyakorlatlan keleti uralomra törekszik, hanem a német Ausztriát és ennek a Dunára és az adriai tengerre vonatkozó missióját. Bosznia, Hercegovina és Spizzának elfoglalása az Antivári feletti védnökség erősítik Ausztria hatalmát az adriai tengere, Ada-Kaléh birtokba vétele, a dunai hajózást illető felügyeleti joga és az összes dunai erődök lerombolása, Ausztria befolyását és hatalmát a Duna völgyében erősítik. Igaz, hogy Beszarábiának átengedése Oroszországot az Al-Duna partjaira ujalog állítja, — ez oly engedmény, melyet Németország Oroszországnak tekintettel az orosz barátság jelentőségére kénytelen volt tenni. De az kétségtelen, hogy Ausztria megerősödése a Dunán és az Adriánál Németország műve és ez oly siker, a melyely az utóbbi meg van elégedve. Olaszországra nézve azonban cikkirő kudarcot lát Ausztria-Magyarország sikereiben, Bosznia, Spizza birtoka és az Antivári feletti protectorátus jelentékeny módon erősítvén „Ausztriát“ az adriai tengerenél Olaszország tengeri elsőbbségét veszélyeztetik.

A „Sovremennij Izvjestija“, mely a kongresszust szappanos vizű buboréknak nevezi, különösen találja, azt, hogy Törökország első felosztása Oroszország kezével és pedig nem ennek, hanem mások javára eszközöltetik. Oroszország úgy önmagát mint az ügyet illetőleg, a melynek szolgált, e felosztásnál csak kárt vallott.

„Ausztria“ kikapta a maga osztályrészt Boszniában és a török katonai vaspályák feletti inspectoratus alakjában. Beaconsfield lord felmérte, ma kihajította magának Cyprust és a protectorátust Kis-Ázsia, s a mint látszik Rumélia felett is.

Az orosz lapok közlik, hogy az oroszok Turkestanban ismeretlen rendeltetéssel három hadcsapatot szerveztek és pedig egy főcsapatot, Szamarkandban, mely 52 századból, 20 kozák századból, 48 ágyuból és egy röppentyű ütegből áll. A másik hadcsapatot az anundariját (Petrosztelekszandrovskiban) 6 gyalog század, 2 kozák század s 4 ágyu és a harmadik a fergáni 6 gy. század, 2 kozák század, 6 hegyi ágyu és 1 röppentyű üteg (Margelánban.) Az első a szamarikandi hadcsapat Dzsam városra felé tart, az amudariját, e folyam mentében felfelé haladva Csandzsua városra és a fergoni Kyzyl völgyébe indul. Allítják, hogy ezen a hosszú hadjáratba megkívánat minden szükségletekkel ellátott egészségügyi tekintetben orvosilag készter megvizsgált hadcsapatok nem mennek katonai sétára s nem is valami kis-ázsiai szomszéd megijesztésére, mert ezen célra oly erős túlérték sok lenne, hanem valami messze földre, de hová, azt annál kevésbé tudják megmondani, hogy Kaufman tábornok ide vonatkozó napirancsában csak az áll, hogy a nevezett utolsó állomás helyekről a csapatok kötelesek a nekik adott utasítások értelmében tovább indulni. A fent említett két város Bukharában fekszik, s a lapok hangsúlyozzák, hogy ez az oroszokkal barátságban él.

Választási mozgalmak.

Sepsi-Szentgyörgy város szabadelvű pártja ma tartotta megeléőrtkezetét. A meghívottak kijelentették, hogy ők mint a Tiszakabinetet támogató szabadelvű polgárok, kötelesegiüknek vallják a szabadelvű párt érdekeit minden törvényes eszköz felhasználása mellett előmozdítani. Császár Bálint megnyitó beszédében előadván, hogy az ő felsége által összehívott választás aug. 10-ére van kitűzve városunkban. E célból felhívta a pártot tanácskozársra s az az értekezletet megnyitottak nyilvánította.

Jegyzőközlökkel kiáltással Málik József választott meg.

Horváth László megyei főjegyző ezután rövid, csinos ajánló beszédével dr. Csiky Kálmán budapesti egyetemi magántanár ajánlotta a szabadelvű párt képviselő-jelöltjéül. Vajna Sándor kir. tanfelügyelő Csiky K. ur érdemeit szép beszédében kiemelve, hozzájárult Horváth L. ajánlatához. Mindkét beszéd éljenzéssel fogadtatván, dr. Csiky Kálmán a párt által egyhangulag kijelöltetett. Ezután a végrehajtó bizottság választott meg.

Végül elnök e pártot tevékenységre szólítja fel, hangsúlyozván különösen, hogy az egyesült ellenzék városunkban is megalakult s e párt képviselőjelöltül már fel is léptetvén Veres Gyula